

Kronikk

Skolebehovsplanen, vårt maks- eller Oslo Kommunes minimumsbehov?

Av Knut Hedemann
Lokalpolitiker for
Arbeiderpartiet

Vi ønsker alle å vite noe om fremtiden, og småbarnsforeldre er spesielt opptatt av om barna får barnehageplass og senere skoleplass i sitt nærmiljø.

Skolestarten de siste årene har vært dramatiske for skolebeggennere og foreldrene deres og har for noen hatt et ganske høyt konfliktnivå med kommunen på forhånd. Grunnen har vært stadige endringer i skolens opp-taksområder fordi nærskolen ikke hadde plass. Oslos

skolemyndigheter vil ikke bygge ut skoletilbudet før en er tvunget til det, da er løsningen å ha flytende skolekretsgrenser og flytte elever dit hvor det enda er plass. Slik har det vært i mange år mellom Karlsrud og Bekkelaget, mellom Karlsrud, Lambertseter og Munkerud og spesielt vanskelig har det vært og vil fortsatt være mellom Bekkelaget, Ekeberg, Kastellet og nye Nordseter.

Kastellet som skulle avlaste Bekkelaget og Munkerud med en parallell – dvs en klasserække fra 1 – 7.trinn – fra begge skolene, må nå selv avlastes for neste år fordi skolebeggennere som bor ved skolen ikke får plass der. I år kan det være mer enn 20 stykker som må avvises.

Det samme var tilfelle med elever som skal begynne på ungdomstrinnet fra Ljan skole. Det var ikke første gang at skolemyndighetene foreslo at de ikke skal fortsette skolegangen sin på Nordseter men starte på en skole i Søndre Nordstrand bydel. Heldigvis

ble dette omgjort også for denne høsten.

Skolebehovsplanen skal tegne opp for oss hvilken skolekapasitet som vil være nødvendig frem mot 2026 og foreslå hva som må gjøres for at dette blir en realitet. Høringsutkastet til planen som Bydelsutvalget behandlet 11. juni, ble heldigvis ikke akseptert som en god plan, tvert imot ble det flertall for å påpeke mangler i prognosene for behovet fremover.

Planleggerne har ikke tatt innover seg at mange med barnefamilier ønsker å bosette seg i bydelen vår grunnet frisk luft, grønntarealer og et trivelig bomiljø med lett adkomst til Oslo sentrum. Dette resulterer i kraftig fortetting rundt Holtet, på Sæter og på Nordstrandplataet samt bygging av blokker på Lambertseter. Dette tror planleggerne vil skje om mange år, men det i virkeligheten skjer nå.

I tillegg mener planleggerne

at først skal barn fra Bjørvika gå på Ekeberg og Brannfjell skole, og deretter skal en ny skole i Bjørvika avlaste Ekeberg!

Hvem vil sende ungene fra hagebyen til Bjørvika? Og hvor skal den skolen ligge? Hvis den skal ha skolegård må det tas fra Middelalderparken for andre store områder finnes ikke og Signalbygg, forretningsbygg og boliger har tatt plassen.

I en tidlig fase lurte utbyggerne på om en skole kunne bygges på flåte eller på toppen av et høyhus. Det er å håpe at planleggerne ikke går i vannet eller opp i lufta med den nye skolen.

Politikerne i Bydelsutvalget er enstemmige om at våre skolebarn skal ha sin skolegang i sitt nærmiljø i Nordstrand Bydel og det skal skje uten at friarealene nedbygges. Derfor må planleggerne vurdere sin fremskriving av elevtallgrunnlaget på nytt og komme med bedre løsninger enn de forslåtte.

Det som kan redde planleggerne er at Skolebehovsplanen rulleres, dvs at den kommer ut igjen om et par år. Da kan mye rettes på, men i mellomtiden må noen barn vandre forbi sin nærmeste skole til en annen for” det fantes ikke ly i herberget”, som skriften sier.

Det eneste sikre med skolebehovsplanene er at de ikke helt greier å ta høyde for innflyttingen til Nordstrand Bydel og at de alltid prøver å fylle skolene maksimalt før tanken om utvidet kapasitet tvinger seg fram. NSB ansatte for mange år siden mer enn 100 % av de lokomotivførerene de trengte for å unngå driftstans pga sykdom etc. Da hadde vi lite penger i Norge. Nå har vi penger på bok, men langtidsplanlegger ikke som NSB gjorde for det har vi ikke råd til. Tenk om en sløte med kvadratmeterne ved å ha et ekstra rom eller to. Kunne vi ha hatt bruk for det til noe, tro?

Salmer slik du ikke før har hørt dem i Manglerud kirke

Solveig Slettahjell og Tord Gustavsen viste med sin konsert i Manglerud kirke for litt siden, at salmer kan fremføres med en helt annen musikkalsk innlevelse enn den du får med orgelbrus og en menighet som mumler.

Tekst og foto: Tore Flaa

De som fylte opp de fleste av de 300 plassene som kirken har, fikk en uforglemmelig opplevelse. Solveig Slettahjell har brukt svært mange år på å perfektionere en stemme som har styrke, klarhet og et register som gir perfektion i fremføringen av en type salmer hun har gått med under huden helt siden hun var barn, som hun selv uttrykker det. Dette er sanger både foreldre og beste-foreldre har sunget og den salmeplaten som konserten var bygget på, har også fått tittelen ”Arven”.

Dette er to artister som utfyller hverandre på en ufattelig fin måte. Han har en svært særegen måte å spille på. Man har hørt mange jazzpianister, men sjelden en som så bevisst prøver å sprengre grenser med stor energi og et følsomt øre. Han har kort og godt lange slanke fingre som virker som om de har bodd på klaviaturet hele sitt liv. Hun har en fantastisk følsom og samtidig kraftfull stemme som man gjerne får gjennom et hovedfag i vokalpedagogikk ved Norges musikkhøgskole

og en avhandling om Det Rytmske Aspekt Ved Frasering.

Sammen har de jazzten, hun med en lang karriere som sanger og musiker som har medvirket i mange band og grupper og dermed sammen med et stort antall profilerte musikere. Hun har utgitt hele 9 album i eget navn og er nominert til spelmannsprisen flere ganger. Den fikk hun i 2014. Tord har en like imponerende merittliste. Han er både pianist og komponist og har laget musikk sammen med kjente vokalistene som Silje Neergård, Siri Gjære, Kristin Asbjørnsen og Liva Maria Roggen. Som komponist laget han den første instrumentale jazzlåten som toppet VG-lista, en låt som endte på topp av de 10 beste på amerikanske Billboard.

Kirkerommet var for anledningen flott lyssatt og som bakgrunn for kraftig bluespreget gospel til de mykeste og mest følsomme toner.

Sophia Blum, er kantor i Manglerud kirke og er leder av Kulturkomiteen på Manglerud. Hun forteller at det fantastiske Bernstein-flygelet kom inn i kirkerommet til kirkens 50-års jubileum i 2013. Siden har vi hatt mye glede av dette og det inspirerer til mer

musikk og flere konsert i et kirkerom som har en utrolig akustikk. – Vi legger nå opp til at vi skal ha to større arrangementer og tre mindre arrangementer på årsbasis, og i november får vi besøk av Wolfgang Plagge, forteller kantor Blum.